

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. Afskrivning på bygninger og installationer, der er anskaffet den 1. januar 1982 eller senere, foretages årligt med procentdele af den afskrivningsberettigede værdi, men summen af de anvendte afskrivningsprocenter kan ikke overstige 100 med fradrag af de normalafskrivningsprocenter, der i alt kunne være anvendt, såfremt der fuldt ud var normalafskrevet på bygningen eller installationen siden anskaffelsesåret. Afskrivning kan dog i stedet foretages på grundlag af anskaffelseessummen omregnet til kontantværdi samt eventuelle udgifter til ombygning og forbedring, hvis det dokumenteres, at summen af disse beløb er højere end den i stk. 1 nævnte værdi. I dette tilfælde begrænses den samlede afskrivning tilsvarende som anført i 1. pkt.

§ 19. På installationer, hvorpå der kan afskrives i overensstemmelse med reglerne i afskrivningslovens § 15, stk. 1, jf. § 17, stk. 1 og 2, og som er anskaffet eller fuldført forud for indkomstårets begyndelse, foretages afskrivning på grundlag af den værdi, hvormed installationen skønnes at indgå i ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for indkomståret. De samlede afskrivninger kan dog højst udgøre et beløb svarende til ejendomsværdien reduceret i et omfang, som svarer til forholdet mellem den forløbne tid siden installationens anskaffelse og den til den anvendte afskrivningssats normalt svarende afskrivningsperiode. Afskrivning kan dog i stedet foretages på grundlag af anskaffelseessummen samt eventuelle forbedringsudgifter, hvis det dokumenteres, at summen af disse beløb er højere end den i 1. pkt. nævnte værdi. I dette tilfælde begrænses de samlede afskrivninger tilsvarende som anført i 2. pkt.